

Ο Φώτης Χαραλαμπίδης σχολιάζει την ελληνική πραγματικότητα

ΤΑΣΣΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ:
Ενέπνευσε ολόκληρη τη Διασπορά

Ας μη λησμονούμε ότι την 12η Δεκεμβρίου του 2008, ο Ελληνισμός έχασε έναν πραγματικά μεγάλο ηγέτη, τον τελευταίο που μπόρεσε να ερμηνεύσει Έλληνες και Ελληνοκύπριους, αλλά και ολόκληρη τη Διασπορά. Ο Τάσος Παπαδόπουλος έφυγε εκείνη την ημέρα από τη ζωή, ικανοποιημένος που η αρρώστια δεν τον πρόλαβε και μπόρεσε να σώσει την πατρίδα του από το επαίσχυντο Σχέδιο Ανάν, αλλά και να αφήσει παρακαταθήκη στις επόμενες γενιές το μήνυμά του, ότι: Όσο μικρός κι αν είναι κάποιος, αυτό που μετράει είναι η ψυχή του να μένει αδούλωτη και ανυπότακτη...

Η έξοδος είναι μακριά

Πολύ θα ήθελα, τώρα που πέφτουν οι τίτλοι τέλους του 2011 και ξεπροβάλλει το νέο έτος, να δώσει μια νότα αισιοδοξίας μετά από άλλη μία δύσκολη χρονιά για όλους τους Έλληνες. Δυστυχώς, δεν μπορώ, γιατί δεν το επιτρέπει η πραγματικότητα και κυρίως οι προοπτικές για αλλαγή του κλίματος στην ελληνική κοινωνία και την οικονομία. Εκ των πραγμάτων, η έξοδος από την κρίση δεν είναι απλή υπόθεση, αλλά το κλίμα θα μπορούσε να είναι πολύ διαφορετικό, αρκεί να υπήρχε ένα εθνικό σχέδιο (ένα new deal) που θα έπειθε τους Έλληνες πολίτες να σκύψουν το κεφάλι, όχι ταπεινωμένοι, αλλά για να εργασθούν, ώστε τα δεινά να τελειώσουν μία ώρα αργότερα.

Με όση υπομονή κι αν ήταν "εξοπλισμένος" οποιοσδήποτε πολίτης της Ελλάδος, έχει εξαντλήσει και τα τελευταία του αποθέματα. Οπότε μπαίνει άοπλος και εξουθενωμένος, τόσο ψυχολογικά, όσο και οικονομικά, στη μάχη του 2012, που προβλέπεται από τους

αναλφάβητους και τους οικονομολόγους ως το τελευταίο έτος της ύφεσης. Θα είναι όμως; Ή μήπως μέσα στο επόμενο έτος συμβούν τα χειρότερα; Κι αν η οικονομία αρχίσει σταδιακά να ισορροπεί, για την κοινωνία το επόμενο έτος θα είναι ακόμα πιο δύσκολο. Η ύφεση θα έχει περιοριστεί, όπως και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο προβλέπει, αλλά οι επιπτώσεις στην ελληνική κοινωνία θα είναι επώδυνες. Πάντα στο τέλος των μεγάλων κρίσεων, η κοινωνία βιώνει τις πιο δύσκολες στιγμές, γιατί το λίπος που τη συντηρούσε έχει πια "καεί" και δεν υπάρχει αποθεματικό να τη συντηρήσει.

Οι κάθε λογής αμοδίοι αρονούνται ότι υπάρχει πρόθεση για λήψη πρόσθετων μέτρων. Το λένε ανοιχτά και η κυβέρνηση και οιαξιωματούχοι των Βρυξελλών και της Νέας Υόρκης. Πόσες και πόσες φορές, όμως, δεν έχουν διαψευστεί οι ισχυρισμοί τους; Αυτή τη φορά, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Ακόμα και οι "σκληροί" του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, επισημαίνουν ότι έχει εξαντληθεί η φοροδοτική ικανότητα των Ελλήνων και τα αναγκαία ποσά για να κλείσουν οι "μαύρες τρύπες" πρέπει αν αναζητηθούν σε άλλες πηγές, όπως είναι οι μεταρρυθμίσεις και οι περικοπές των δαπανών.

Είσοδος πρώην στρατοπέδου στην Πρέβεζα, μόλις λίγα μέτρα μακριά από την παραλία.

"Πλούσιο χρεοκοπημένο κράτος"

Το ελληνικό κράτος, αυτό το χρεοκοπημένο, είναι ένα πολύ πλούσιο κράτος. Έχει τεράστια ακίνητη περιουσία. Τέτοια που οι μεγάλες ευρωπαϊκές χώρες δεν έχουν εδώ και εκατοντάδες χρόνια. Εμπορική ακίνητη περιουσία, όχι δάση και παραλίες, όπως ανησυχεί δήθεν η προπαγάνδα ότι θα πουληθούν μαζί με την Ακρόπολη. Το ελληνικό κράτος έχει περιουσία, το Υπουργείο

Γεωργίας έχει μεγάλη ακίνητη περιουσία, οι δήμοι και οι νομαρχίες, οι Δημόσιες Επιχειρήσεις και Οργανισμοί (ΔΕΚΟ), η Εκκλησία. Ο ελληνικός στρατός μόνο έχει πάνω από 1.000 στρατόπεδα σε όλες τις πόλεις της Ελλάδος, τα καλύτερα οικοπέδα.

Χρόνια ολόκληρα λέμε μονότονα ότι αυτή η ακίνητη περιουσία θα αξιοποιηθεί, θα πουληθεί, θα νοικιαστεί και τα έσοδα θα μειώσουν το χρέος. Δεν πουλιέται ούτε ένα χωράφι. Για ευνόητους λόγους, πώς θα στηθούν τα επόμενα Βατοπέδια;

Φωτιά και τσεκούρι!

Στον... αστερισμό της "Τρόικας" κινήθηκε εκ νέου η Ελλάδα! Στις επαφές που είχαν την προηγούμενη εβδομάδα με τον Έλληνα πρωθυπουργό Λουκά Παπαδήμο και κυβερνητικά στελέχη, οι εκπρόσωποι των δανειστών έθεσαν ευθέως θέμα νέων σαρωτικών (επώδυνων) παρεμβάσεων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Οι οριστικές αποφάσεις αναμένεται να ληφθούν τον Ιανουάριο, ωστόσο, σύμφωνα με πληροφορίες, η Τρόικα ζητά μείωση των δαπανών στο Δημόσιο αλλά και συμπίεση του κόστους απασχόλησης στις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Που σημαίνει στην πράξη απολύσεις υπαλλήλων, μείωση μισθών, αλλαγή στις εργασιακές σχέσεις κλπ., με το "επιχείρημα" ότι έτσι θα υπάρξει μείωση των ελλειμμάτων και θα σημειωθεί αύξηση της ανταγωνιστικότητας. Η φημολογία "οργιάζει" και θέλει τους εκπροσώπους των δανειστών να ζητούν μεταξύ άλλων κατάργηση συλλογικών συμβάσεων, αλλά και 13ου και 14ου μισθού στον ιδιωτικό τομέα.

Για απολύσεις μίλησε ευθέως ο εκ-

πρόσωπος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου Πολ Τόμσεν, μιλώντας στο Ελληνο-Αμερικανικό Επιμελητήριο, επισημαίνοντας την ανάγκη δραστηρικής μείωσης του δημόσιου τομέα.

Κατάργηση προνομίων

Η προσπάθεια διάφορων πρώην Ελλήνων βουλευτών να διεκδικήσουν αναδρομικές αυξήσεις στις συντάξεις τους, θίγει την ευαισθησία του δοκιμαζόμενου Ελληνικού λαού. Αυτοί που περιορίζουν την καταγγελία στους πρώην βουλευτές που έχουν αποθρασυνθεί, αποπροσανατολίζουν την κοινή γνώμη, εφόσον το μεγάλο ζήτημα δεν είναι η διεκδίκηση νομοθετημένων προνομίων, αλλά η νομοθέτηση των προνομίων. Η κυβέρνηση Κώστα Καραμανλή έδωσε προκλητικά υψηλούς μισθούς στους προέδρους διάφορων ανεξάρτητων Αρχών. Οι δικαστικοί θεώρησαν ότι οι ανεξάρτητες Αρχές είναι μέρος της κρατικής μηχανής και αύξησαν, ύστερα από απόφαση του αρμόδιου Δικαστηρίου, τις δικές τους αποδοχές στο ύψος των αποδοχών των προέδρων των ανεξάρτητων Αρχών.

Στη συνέχεια ήρθαν οι βουλευτές να επικαλεστούν το Σύνταγμα, διεκδικώντας την αύξηση των δικών τους αποδοχών και των συντάξεων στα επίπεδα των δικαστικών λειτουργιών.

Γκρίζο τοπίο

Αναμφισβήτητη η παρούσα συγκυρία που ζούμε είναι από τις πιο μελαγχολικές και ζοφερές που γνώρισε η μεταπολεμική Ελλάδα. Η χριστουγεννιάτικη ατμόσφαιρα που επικρατούσε άλλοτε παραχώρησε τη θέση της σε μία θολή κατάσταση γκριζας καθημερινότητας, με διάχυτη την αίσθηση της δραματικής συρρίκνωσης των ελπίδων για το αύριο.

Η βαθιά ύφεση στην ελληνική οικονομία, η δραματική αύξηση του χρέους, ο εφιάλτης της ανεργίας, που απλώνεται απειλητικά κάθε άλλο παρά ευοίωνες εξελίξεις προδικάζουν. Ο λαός αναστενάζει, οι γηραιότεροι ασφυκτιούν, οι νεώτεροι αγωνιούν. Το μέλλον άδηλο... Όλων η προσοχή είναι στραμμένη στη θλιβερή πραγματικότητα, που μοιραία συνδέεται με τη δεινή οικονομική κατάσταση που ζει η Ελλάδα. Δυστυχώς, όμως, πέραν των γνωστών αυτών προβλημάτων, υπάρχουν κι άλλα, εξί-

σου σημαντικά, από τις εξελίξεις των οποίων εξαρτάται επίσης το μέλλον του ελληνικού έθνους. Αναφέρομαι στα εθνικά μας θέματα, που δυστυχώς έρχονται να συσσωρευθούν με τα υπάρχοντα άλλα, δημιουργώντας έτσι ένα πολλαπλό μέτωπο προκλήσεων και κινδύνων.

Στην Ανατολική Μεσόγειο επικρατεί ένταση, στο μέτρο που η Άγκυρα συντηρεί κλίμα αδιαλλαξίας, απειλώντας την Κυπριακή Δημοκρατία, που ασκεί το καθ' όλα νόμιμο δικαίωμά της να εκμεταλλεύεται τους φυσικούς της πόρους. Η πρόσφατη δε τοποθέτηση των ιθυνόντων της Άγκυρας, ότι θα παγώσουν τις σχέσεις τους με την Ευρωπαϊκή Ένωση, λόγω της Κυπριακής Προεδρίας της Ένωσης το β' εξάμηνο του 2012, επιβαρύνει ακόμη περισσότερο το κλίμα. Έστω κι αν το τελευταίο Συμβούλιο των Υπουργών εξέφρασε πρόσφατα την απογοήτευσή

Ο τούρκος πρωθυπουργός Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν

του για τις δηλώσεις αυτές, τονίζοντας μάλιστα ότι η Άγκυρα πρέπει να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις, σχετικά με την Κύπρο, που έχει αναλάβει έναντι της Ευρωπαϊκής Ένωσης.